

pa v slovenščini nenavaden. — Operite torej, brlavi dopisnik, popred svoj nepravilni jezik, potem kritikujte slovenske predigarje!

Iz Doliča. (Volitev občinskega odbora in župana.) Pri nas je bila volitev občinskega odbora 12., župana pa 26. januarja. Poprejšni župan Fil. Jeseničnik, je nad 9 let Doličane za nos vodil. Pri volitvah poslancev se je ljudem prilizoval in se jim za volca vrival, pa ni nikdar za narodnjake, namreč za najhujše nasprotnike vere in naroda glasoval. Pri zadnji volitvi državnega poslanca v Konjicah se je pridružil Seidlnovim privržencem in je še več drugih volilcev premotil, da so ž njim potegnili, in se potem še nesramno širokoustil, da je celi den zastoj jedel in pil, in da so ga konjiški purgarji in drugi imenitni gospodje pohvalili, da je tako modro volil. V srenjskih zadevah je vladal samoglavno, kakor turšk paša; ni se brigal niti za svetovalce niti za odbornike, in če ga je kdo poprašal: oče, zakaj ste pa to tako storili, je bil že ogenj v strehi in je srdito odgovoril: „Jaz že vem, kaj dalam, sej poznam „g'sece“ — postave“, revež pa nobene pismenke ne pozna. Ob priliki letošnjih občinskih volitev si je mož po stari šegi privržencev iskal, da bi bil zopet za župana izvoljen, pa sedaj mu je spodletelo. Občina Dolič obsega nekaj Vitanjske, nekaj pa Št. Florijanske fare, in ko pride den volitve, se vzdignejo Št. Florijančani navdušeni in podučeni po nekem znanem narodnjaku k volitvi. Ko mogočni Filip veliko trumo volilcev iz Št. Florijanske fare zagleda, svojih prijateljev pa le malo zbranih vidi, ga strah in jeza obideta, zelen jeze kot puran po volilni sobi gori in doli korači in zapoveduje, tako in tako morate voliti, da se glasi ne bodo preveč razškropili — se ve, da na sebe ni pozabil. Ali pametni volilci od sv. Florijana se niso zasukali, kakor jo je bil srditi Filip zagodel, marveč složno so volili poštene možé, ki so vneti za vero in blagor občine. Med volitvijo je svoje enostransko vedenje tudi v tem pokazal, da je pooblastila, dasi so bila postavna, vsa ovrgel. Ko je bila volitev končana, začne hudo razsajati, še celó reče: „Že vem, od kod to; vsega tega je kriv J. V.; ko pridem do njega, ga bom zvohlal in zlasal.“ — Pri volitvi 26. januarja je bil enoglasno izvoljen za župana Jern. Potočnik, po domače Lopan, značajin in naroden mož, od kterega vse dobro pričakujemo. Hvala torej vsem Št. Florijanskim volilem, da so možato volili; Filipu pa svetujemo, naj vendar enkrat začne svoje stare pregrehe premišljevat in obžalovati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pred odhodom iz Dunaja na Rusko so svetli cesar prvosedniku ministerstva lastnoročno pismo pisali, v katerem naročajo vladi, da naj pri sedanjem žalostnem gospodarskem

stanju vse stori, da se ljudem, ki so vsled denarnega poloma v hude stiske prišli, kakor tudi onim, ki vsled živinske kuge, alj slabe letine hudo trpijo, in slednjič obrtnikom, ki dela nimajo, kar je le mogoče, stanje polajša. Posebno želi vladar, da se brž izpeljejo podvzeta, ki so na občeno korist, ali pa v gospodarskem oziru važna. To je blaga misel, izvirajoča iz dobrega srca svetlega cesarja. Če se pa pomisli, da je prav liberalna sistema kriva, da je toliko tisoč ljudi pri bankinih sleparijah svoje premoženje zgubilo, ako se pomisli, da se z vladinim privoljenjem po neštevilnih brezverskih novinah in knjižurah ljudem vera spodkopava in se razuzdanost širi itd., nemamo nobenega upanja, da bi se cesarju blaga želja izpolnila. Po naših mislih bi najboljšje bilo, ko bi kdo, kakor poslanec Reichensperger v Pruskem deželnem zboru, ministrom rekel: „Veste kaj, prosite cesarja, da vam — naslednikov dajo“.

Menda vsled cesarjevega pisma predložila je vlada državnemu zboru brž 8 predlogov za stran železnic, med kterimi ste tudi dalmatinska in isterska, ki bode blizo 7 milijonov stala; štajerskih in krajskih pa ni. V isti namen, da delalci in obrtniki zaslužka dobijo, služi postava vsled ktere so podvzetniki novih staveb, prezidanj in prizidanj 25 let davka prosti.

Dunajski delalci so pa res možje! Po dru. Koppu izročili so državnemu zboru — ne prošnje — marveč spomenico, v kterej popisujejo svoje žalostno stanje, in tirjajo volilno pravico tudi za se. Če se pa to tako hitro zgoditi ne more, hočejo vsaj zastopa pri vseh trgovinskih kamorah. Zahtevajo tudi preuredbe tiskovne postave, da bi se nebi tako lahko novine konfiscirale; želijo, da se zastava pri časopisih odpravi in dovoli prosto prodavanje listov. Slednjič želijo preuredbe društvene postave in več svobode v društvenem življenju. Ta spomenica se je po sklepu drž. zbora brez ugovora izročila posebnemu odboru v pretres. To je čisto prav; čudno je le, da je ista večina drž. zbora spomenico čeških poslancev, ki je stokrat bolj važna, brez okolišanja — pod klop vrgla!

Moravski poslanec dr. Meznik je v imenu tovarišev stavil do ministra naukov vprašanje za stran srednjih šol na Moravskem. Tukaj je $\frac{1}{2}$ milijona Nemcev, ki imajo 24 nemških srednjih šol, Slovani pa, kterih je trikrat toliko, imajo le 6 narodnih šol. Po tem takim pride 1 srednja šola na 21.000 Nemcev, ena pa na 250.000 Moravcev. Vrh tega je vlada kar naenkrat češko gimnazijo v Trebičah spremenila v nemško, Slovanom pa pustila paralelke. Gledé na vse to vprašajo, kako da hoče vlada enostransko poravnati in Slovanom šol v enakomernem številu z nemškimi dati, in ali misli na trebički gimnaziji zopet češki učni jezik vpeljati?

Pri debati o letošnjem rekrutiranju je izvrstni štajerski kmet in drž. poslanec Bärnfeld

vladi neustrašeno dokazoval, da kmečki stan pod liberalno sistemo vedno bolj propada, da se za težke bremena v denarjih in po vojakih od strani vlade celó zanemarja ter nema vsled napačne organizacije gosposk nobene pravne obrambe. —

Po sporočilu „Vtlda“ se je v klubu desnega središča volil poseben odbor, ki naj „verske“ postave pretresuje in potem nasvetuje, kako da stranka pri tem vprašanji najbolje krene. V tem odboru so: Greuter, žl. Giovanelli, Karlon, dr. Fanderlik in Harant. —

Nasproti pa odbor drž. zbora prav pridno pili vladne „cerkvene“ postave, da bodo v marsikterem oziru še hujše od pruskih. Najbolj se peča z civilnim zakonom, s katerim hočejo po vsej sili avstrijske katoličane osrečiti. Ne vemo, kaj te gospode tako tišči, da hočejo tudi razvezljivost civilnega zakona in to iz ničvrednega uzroka, ako se on in ona več trpeti ne moreta. Srečo dobro ženam in ubogim otročičem takega zakona.

Svetli cesar so bili povsod na potu v Rusijo in v Petrogradu prisrčno in sijajno sprejeti. V svoji zdravici do našega cesarja je ruski cesar omenil, da je prijateljstvo medo Avstrijo, Rusijo in — Nemčijo najboljšo poročstvo, da se Evropi mir ohrani. — Naš cesar odvrne, da je tudi on teh misli. — Ko bi le Pruska Nemčija preveč pohlepna in — presebična ne bila!

Stajersko. Srenjski, liberalni zastop v Gradcu je sklenil prošnjo do drž. zbora za — civilni zakon in civilne matice. Katoliški srenjski zastop pa — molčé! Če pa pridejo neljube postave, se boste zastoj kraspali. Zdaj je čas pokazati, da drž. zbor pravice nema, cerkvene postave delati.

Kranjsko. Naš „Slovenec“ je bil v tvo-rek konfisciran zaradi članka, v katerem predloge „verskih“ postav razlaga. Če se že list pregreši zoper stvar, ki še ni postava, zares več ne vemo, kaj bi naj političen list pisal, da se ne pregreši?

Koroško. Pol. društvi v Celovci, kakor tudi pri sv. Andreji ste sklenili spremembo pravil, da bode vsako smelo tudi po drugih krajih zborovati in ubogo ljudstvo učiti. — V Celovci je 9. t. m. državna založnica delovati počela. Prošnje za vladno pripomoč sprejemajo se pri podružnici narodne banke ob pondeljkih, sredah in petkih od 9.—11. ure.

Česko. Proti sklepu dež. zbora, da se verski poduk iz gornjih realk izpahne, so preč. škofi naravnoč pri cesarju pismeni ugovor vložili.

Vnanje države. V nemškem drž. zboru so poslanci nove, posiloma Nemčiji priklenjene pokrajine Alzaško-Lorenjske, predložili stvar, ki bo zopet Bismarku možgane močno pretresla. Predlagajo namreč, naj drž. zbor sklene, da se ljudstvo omenjene pokrajine vpraša, hoče li v Nemčiji biti, kterež se je l. 1871 meni in tebi nič pri-

klenilo. — Pri obravnavi vojaške postave, ktera bi naj enako za vse zedinjene dežele veljala, govoril je maršal Moltke tako, kakor da se že to leto zopet boj s Francijo vname. Poudarjal je, da se Francija na vse kriplje na boj pripravlja, da je treba pol stoletja z orožjem braniti pridobitve poslednjega boja, da si Prusija nikjer ljubezni pridobila ni, ampak splošno nezaupanje, iz kterega lahko nevarnosti navstanejo. Slednjič je celó omenjal težave, kako obdržati ruskih in francoskih pokrajin, ki bi se v prihodnjem boju pridobiti utegnile!! Po tem takem čutijo politikarji v Berlinu, da utegne Rusija pri novih, osvojevalnih vojskah Prusije na nasprotni strani stati?

Razne stvari.

(V sadjo - in vinorejski šoli) v Mariboru bila je 16. t. m. letna skušnja. Vspех je pri učencih slovenskih staršev, kakoršen le biti zamore, ako učence nemškega učnega jezika dobro ne ume. Ravnatelj g. Göthe je zopet pokazal, da je zvedenec in tudi dober učitelj; da pa slovenščine ne ume, v kterež bi se moral poduk za slovenske učence pojasnovati, ni on kriv, ampak tisti, ki so ga za ravnatelja postavili.

(Poroka po vodi splavala.) Nedoletni sedlar F. K. od sv. Jurja ob južni železnici se je hotel v Celji oženiti. Po navodu č. g. vikarja prinese 14. t. m. očetovo privoljenje. Ker se je gospodu vikarju listek dvomljiv dozdeval, tirja potrjenja od župniškega ali vsaj soseskinega urada. Ženin prinese res popoldne pred poroko list s podpisom in pečatom sosedke; ko se pa svatje z nevesto v cerkvi zberejo, pride ženinov oča, in ko čuje, da se še poroka ni vršila, oporeka poročenju ter spriča, da on pismenega privoljenja ni dal. Ženin osramoten obstoji, da je sam očeta podpisal, in ker se oča po nobeni ceni preprositi ne da, je bilo vsega konec. Ženin je sin iz Pruskega prišlega očeta in doslužen vojak.

(Še nekaj Prusaškega.) Med mnogimi tujimi gosti v prelepi Zilski dolini na Koroškem bil je lansko poletje tudi gospod Prusak. Prusi so pa znani babači. Tako se je tudi ta gospod v neki krčmi širokoustil vpričo kmetov, da je Nemčija tako velika, da v njej solnce nikdar ne zatone! Eden kmetov se pa oglasi, in pravi: „Veste, gospod, zakaj Bog pri vas solnce nikol zahajati ne pusti? Zato ne, ker prav dobro ve, kaj vse počenjate; in ker se boji, da bi vi Prusaki v temoti še hujše delali, zato ne pusti v vašem kraljestvu solnce v zaton iti.“ („Kärn. Bl.“)

(Z ubogimi se ni norčevati!) Iz Vitanja se nam poroča: V. Z., 22letni fant, pride s tovaršijo na večer v krčmo pri T., ostanéjo tukaj čez noč, in ker je drugi dan snežilo, še tudi čez dan popijajo. V krčmo pride neki berač in prosi milodara. Fantalini mu dajo piti, potem pa začnó